

Cebrail Tanrıverdi

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.02.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

2 şey

birincisi;
uzaklarda
güneş sıcaklığına yakın
ama yeri yok insanın
yurdu yok
bundan dolayıdır
insanlar aç
insanlar evsiz
insanlar ölüyor
insanlar duyarsız
ve yıkık dökük hayaller
yarım kalan düşler
zulasında umut
direniyor zamana
bir halk

ikincisi;
güneşin batığı kadar
karanlık ve soğuk
herkes ehlikeyif
insancıklar gülüyor
insancıklar tok
insancıklar rahat
insancıkların tek derdi
rant ve
kar
hep ölülerin üzerine kurulmuş
bir yaşam
öyle aldatıcı
iki şehrin hikayesi
bu ince çizgide gizli.....

Cebrail Tanrıverdi

8 mart

8 MART

varlığın ahenginde
bir hırsız çalmış ateşi
karanlıklar doğar her gün keder ile
bir çığlık dolanır rüzgarla şehrin her yerini
yüreğimde bir ince sızı
kayıp özgürlüklerin
kızıl gülü
bugün
senin
yarın
senin
unutmayasın
her karanlık kendini sonlandıracak
şafağın tohumlarını içinde taşır
sana uyanmak
ey kadın
yeniden doğmak gibi....
DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN...

Cebrail Tanrıverdi

Adam

birak şurada kalsın dedi yaşlı adam
gel otur yanıma,
çekinme gel,
sana anlatmadığım bir şey var.
onuda anlatayım,
sanki tanıyormuş gibi
ve şaşkın gözlerle baktım, gözlerine
yorgun bitkin birazda, nemli gözlerine
ve devam ederek
aklımda soruları cevapladı
tanıyorum dedi seni
sen bilmezsin ama sende biraz benlik var.
ben gibisin,
sessizlik, serildi birden aramıza
etrafı yokladı, havayı taradı
gelip geçenler, duymasın diye
eğilerek kulağıma,
SEVMEYİ UNUTMA
dedi ve kalktı
gitti....

Cebrail Tanrıverdi

Adsız 22

el ayak çekilince
zaman ummana düşer
belli belirsiz anılar canlanır
gülüşlerin gelir aklıma
yumuk yumuk gözlerinin ardında,
bir sevda gizlidir.
içimde mavi gökyüzü
kuşlarım göç eder sana
ben susarım
bütün sessizlik sen olursun....

Cebrail Tanrıverdi

Ahşap evim

HATIRLIYORUM ÇOCUKLUĞUMUN
VAZGEÇİLMEZ ÇİLESİ
TAHTA KURULARINI
AÇ FARELERİN KEMİRMELERİNİ
YİLLANMIŞ ŞARAP MİSALİ ANILARIM
İLK GÜLÜŞLERİM
HÜZÜNLERİM
SES ÇIKARMADAN DOLABA ERİŞİMLERİM
LASTİK AYAKKABILARIMI
VE İLK BAHARDA KOKAN NEMLİ ODAMI
SEN VAZGEÇİLMEZ SİRDAŞIM
GİZEMLİ MİRASÇIMDIN
ZAMANA KAFA TUTAN
HIRÇIN RÜZGARLARDA ESİRGEYENİM
YANI SEN AHŞAP EVİM
NE ÇOK YAŞAMIŞIM SENİ
SENDE YAŞADIKLARINI ANLATSAN
AH AH
BİR ESKİ ZAMAN HİKAYESİ
TEKRARDAN HATIRLAMAK SENİ
ÖLÜM UYKUSUNDA
YAŞAMAK
NE GARİP.....

Cebrail Tanrıverdi

Anı

kararsız bir hava
beklentiler içinde deniz
içimdeki bu boşluk,
senle benim arama giren rüzgar
yalnızlığımıza ortak aç martılar
bir kaosun habercisi sessizlik
denetimsiz duygular içindeyim
yüreğimdeki devinim
sanki benim için
restore edilmiş bulutlar
kararsız bakışlar üzerimde
bir resmin ortasında anlamsız sevmeler
yalnızlığımıza ortak martılar
sen ve ben
artık yalnızız
hatırlanacak bir anı kadar

Cebrail Tanrıverdi

Aramak

zalimin zülmünde aramak seni
ışıkları yoldan çıkararak çekim
şimdi karanlıkta demim
emsalsiz haykırış
sessizlikte aramak seni
nazarına uğramadımı bu gönül
kimse bilmesin diye sakladığım sır
işkenceye uğrayan dilimde aşikar olursan
bilesin ki sendedir
seni aramak.....

Cebrail Tanrıverdi

Ay ve sen

gölücüklerin vardı
birde heyecanlıydı
karanlık bile etkisizdi adeta
ışıl ışıl gözlerinden
bir eski masal gibi
zamanda askıda kaldı
ayın dehşet ve soğuk ışında
ayrılık alıp gitti seni
ben öyle mih gibi çakılı kaldım
soğuk ay gibi
karanlık gibi kara yüreğim
ne zaman ay çıksa sen gelirsin aklıma
öyle soğuk
öyle yalnız işte.....

Cebrail Tanrıverdi

Başka

karanlık ve soğğun
yoğunluğunda
açıyorsa yıldızlar
bir lotus çiçeği gibi
ve her şey ikilikli
zıtlıyla varsa
erkek ve kadında
gerçek anlamda dokunamıyorsa birlerine
hayallerinde
düşlerinde
yalnızlık ortaya serildiğinde
sessizliğin kusur sayıldığı zamanda
yaşam ve ölüm
iki cins için anlamsızsa
acı çekmek marifet sayılıyorsa
tanrılar divanın da
en büyük adalet adaletsizlikse
sevgi başkadır
aşk başkadır artık.....

Cebrail Tanrıverdi

Belirsizlik

ne kötü uzaklara düşmek senle
ne kötü düşmüşlüğünde düşman zaman bize
ne avutur
ne paklar bizi
anlayacağımız hiç birşey kalmadı
ne de paylaşa bilecek
hep eskiyi yatırıp masaya tükenmişlikle yargılıyoruz
bize ait birşey kalmamış gibi küfrediyoruz geçen
her an'a
böylesi yok oluş neden neden
bilinmezlik içinde sır oldu duygularımız
her şey yalanmış tabiriyle uymak kaderciliğe
sen ve biz
o kadar kolay mıydık
o kadar güçsüz müydük
yenildik hayata
ikimizde çekilmişiz köşemize köşe kapmaca oynar gibi
ele geçirdiğimiz köşede mutlu olmaya çalışıyoruz
ne kötü dost
ne kötü sevgili
böylesi çaresizliğin içinde yaşamak
birbirimizden böyle düşman gibi kaçmak
hangi kitap yazar ki
anlamadan yargılamak
anlaşılmadan mahkûm olmak
bilemiyorum artık sonu gelmez bir sergüzeşte
bizi nerde aramak lazım
yada susarak
suskunluğumuzdaki çılgılığı bastırmak
mahşere bırakmak mıdır hesabı
susma öyle dargın değilim
suçluda değilim
ben sadece sana tutukluyum
yelkovan ve akrep gibi hep kovalayacak mıyız
bende ki seni
sende ki beni
bilmiyorum sevgili anlamakta zor
her karmaşanın içinde senle karşılaşmak zor
oysa sevmek bir nehir gibi olmalı durmadan akmalı gönüllere
aşkta durmalı, durulanmalı insan
ne kadar yaşayacağımızı bilmeden
doyumsuzlukta her şeyi tüketmemeli
yarınlara kalmalı mahşere değil
anlamıyorum ve anlamakta istemiyorum
bende ki gitmişlik sendeki duraktır
sendeki durak geleni karşılamaksa eğer
susma söyle
sevgili, dost

Cebrail Tanrıverdi 15.08.2012

Cebrail Tanrıverdi

Ben

Çizgisizim ve tutarsız,
ve maymunlar sahneye girdi, başlasın cümbüş.
Hayatın akışına aldirmeden mızıka çalıyor baykuş.
Memnun olan koyunlar aynı izahta, talimatla ellerini gırpıyor.
Ya o kahrolası senfoni!
Nedenini bilmeden, çalıyor gelişigüzel.

İşte, kızarmış tavuğun hikayesi,
tüylerini çıkartarak giriyor denize.
Sokakta üstü başı yırtık, ayağında terlik,
sesi cılız bir filozof,
kedilerin tadını kaçırıyor..
bağırıyor boşluğa.
Erken kokan, karaya vurmuş bir balık;
ölüleri rahatsız ederek dişlerini gösteriyor hayata.

Artık karanlık erken çöküyor kaybolan bu şehre.
Sıcaktan bunalan sivrisinekler adeta yorgun.
Kana doymuyor bu kokuşmuş toprak,
doyumsuzların iştahını kabartarak.

Islık çalıyorlar, ıslıklar...
Kalabalıklarda mendil satan çocuk neden gülümsüyor?
Oyun bozuldu diyor silindir şapkadan çıkan kara tavşan.
Gözlerinin içine bakıyor, sihirbazın gözlerine...

Yıldızlar artık hızlı düşüyor uzay boşluğunda.
Sessizlik çöküyor, uğultular azalıyor.
Çizgisiz sayfalara şiir yazan aşık,
tutarsızca el sallıyor.

Cebrail Tanrıverdi

Bensizlik

içimdeki;
derin ve karanlık boşluk
soğuk ve sıtmalı bir yalnızlık
hayretle izlediğim yaşam
ve seviyorum
farkındalığın algısı,
merakla
sorguluyorum evreni
bildiğim her şey belirsizleşirken
bensizleşiyorum
şaşırtıyor beni
varlığın karmaşıklığı
korkuyorum
gözlemlerim aktarılıyor yarınlara
içten içe yok oluyor benliğim
ulaşılmaz bir nirvanaya dönüşüyor
her şey.....

Cebrail Tanrıverdi

Bir gün

bir gün olsun isterdim
365 gün içinde
kendimiz olabilceğimiz
bir gün
pazar da olur pazartesi
sıcak olsun
güneşin en ihtişamlı olduğu zaman
hafiften rüzgarında olduğu
bir zirvede
türküler söylesek
halaylar çekip
kendimizi oynadığımız bir skeç yapsak
coğrafyayı dert etmeden
sınırları kaldırsak
ipekten yolların olduğu
yolları yürüyüp
aynı dili tek bizim konuştuğumuz
yabancı ülkeleri keşfetsek
dursun zaman dursa dünya
umudu eksek
yeniden yeşerip yetişsin diye geleceğe
bir gün olsun
sonra ne olursa olsun....

Cebrail Tanrıverdi

Bize Kalan

biliyormusun;
sen olmadığında isyan çıktı
yalnızlık cezaevimde
ve bastırılması zor anlar yaşandı
düşüncelerim firar etti
tutkum kendini yaktı
hayallerim barikat kurdu koridorda
arzularım açlık grevinde
umudum infaz ediliyor
nöbetçi mahkemeler devreye girdi
özgürlüğü astılar aynı gecede
sen yokken
bana sadece
aşk kaldı.....

Cebrail Tanrıverdi

Cellat

kah yüzmüşüz denizde,
kah sürünmüşüz toprakta,
kah kanatlanıp uçmuşuz semahlarda,
bu oluşlardan ziyade,
neydi ölmek,
neydi yaşamak,
bu kadar karmaşık döngüden,
kurtara bilecekmiyiz kendimizi,
hakikat hangi sözcükte gizli.
hangi sözcük kurtarabilir bizi,
zaman gibi bir cellatın elinden.....

Cebrail Tanrıverdi

Cenge ceng

susmak yine bir gözde
kızılığında ilk güneşin
yaşamaktır sözü
baharın ilk filizinde
fkedir içimde buhran
yüreğimde bir yalnızlık
yıkılmış bir şehrin sonrası
soğuk ölümler...

büyür içimde bir çocuk
sıgmaz bendime
dağlar ve ovalar
ilk baharı selama durur
asi kheylanın ayak sesleri
yankılanır durur her yerde
geliyor
gelecek olan
her şey
bir tufan gibi
cenge ceng
yüreğimde....

Cebrail Tanrıverdi

Çocuklar

çocuklar:
çocuklarımız
yaşamın en güzel heyecanı
ve bitmek bilmez maceranın ilk aşaması
zamanın acımasızca ilerlediği
gelecek kaygılarımızın yerle yeksan olduğu
tek kanıtımız çocuklar
gözlerine baktığımızda vicdanımızı
güldüklerinde kışkırdığımız mutluluğu
uyuduklarını izlediğimiz zaman huzuru
size sarıldıklarında sevginin gücünü
yaramazlık yaptıklarında içinizdeki çocuğu hatırlamanızı
büyüdüklerinde korkmayı...
her şeye rağmen en güzelide
sana ait bir varlığın
unuttuğun her şeyi sana hatırlatması...
çocuklar
çocukluğumuz
ÇOCUKLARIMIZ...

Cebrail Tanrıverdi

Dersim

bugün çok yorgunum
dersim yanıyor
çok sıkıldım havada baya sıcak,
dersim yanıyor
sevgilime ne alsam acaba beğenir
dersim yanıyor
bayram geldi hiç bişey yapmadım daha
dersim yanıyor
bu bayram yılın son bayramı güzel bir tatile çıkım
dersim yanıyor
okullarda açılacak daha kayıt yapmadım
dersim yanıyor
hayat ne kadarda sıkıcı
dersim yanıyor
hafta sonu arkadaşlarla baraja gidem bari
dersim yanıyor
her koşulda ve ne yaparsak yapalım
dersim yanıyor ve şuan kimse bişey yapamıyor
yani vatani korucam diye vatanın cennete benzer ormanları yakmanın vatani
koruyorum mantığını sorgulamak
yanan ormanı geri getirmicek biliyorum ama
içim yanıyor
susuyorum
ve DERSİM HALA YANIYOR...
vatan sağolsun....!

Cebrail Tanrıverdi

Dosta

benim dediğim her şey
beni terk ediyor
hayat
ölüm
sevda
toprak
su
bana ait olan ne varsa
yok oluyor
zaman gibi
arkadaş dediğin su gibi berrak gözüksede
oda akıp gidiyor değişiyor
her şeyin gelip geçtiği bir zamanda
bizim diye bildiğim bir yolda
hayallerini düşüncelerini
rahatça söyleye bilceği
karanlığa yaren olan ışık gibi
yaşama bağlı olan ölüm gibi
bana seni gerek seni.....

Cebrail Tanrıverdi

Düş

bir düş gördüm
içinde çok güzel çiçeklerin olduğu
bir bahçede geziyorum
içinde bir berrak su akıyor
ilerledikçe görüyorum
oyun oynayan çocukları
ağaç diplerine tünemiş yitik sevdalıları
gökyüzü öylesine mavi
ve öylece sımsıcak güneş
kuşalar ağaçlar ve çiçekler
öylesine gerçek ki bir düş
anca bu kadar güzel olur
ve sen geliyorsun birden
hasretlikten hastalanmış yalnızlığıma
öylece kolay oluyor her şey
yatğında durulmaya bekleyen
akıp giden berak su gibi
suskunluk bitiyor
acı bitiyor
her şey sen oluyorsun birden
unutuyorum unutmak istediğim her şeyi
yani sen
bir düş kadar güzel
güzel olan kadar gerçeksindir.....

Cebrail Tanrıverdi

Garip

ait olduğu yeri yitirmiş bir garip insan
göklerde aradığına rahman
yerde bulamadığına şükür
yolda taşa takılmış
yola gelmez fitratı
abdal olmuş dolaşmış dağ tepe
veliyken olmuş deli
sufilerin esmasında zikir
dervişin deminde harman
yoktur bu misale erkan
adına aşk diyorlar
aşıkları öldüren
ben'liğiyle olmuş var
yokluğunda biz
feyiz alamamış gafil bu işten.....

Cebrail Tanrıverdi

Gelsen

bırak Şimdi hayatı
uğraşlarını
çıkıp gel yanıma
yalnızlığıma ortak ol istersen
geride kalsın hasretlik
özlem yıldızlar olsun
çıkıp gelsen öylece
eski zamanlardan bir çay içsek
hayellerimizi anlatsak
kitapları karıştırıp
dünyayı değiştirsek senle
çıkıp gelsen
bir bayram sabahında
öyle çocuklar gibi kapıyı çalsan
çocukluğumuza dönsek senle..
bırak Şimdi hayatı
her Şey geride kalsa
sen yeniden hemşire olsan
bende doktor
evcilik oyunu oynasak
ömrümüzün baharında
tekrar yaşasak senle
yeniden
ve
yeniden
yaşadığımız o güzel aşkı.....

Cebrail Tanrıverdi

Geriden gelen ses

geçmişten gelen bir ses var
seni çağırıyor
tereddütleri bırak geride
bırak aksın hayat
bırak geçip gitsin zaman
seni sen yapanlara sırt çevirme
git sende
gitme sende
boynuna takılmış bir kolye misali
ilk işlenen günah gibi
o hep senle
ve seni çağırıyor....

Cebrail Tanrıverdi

Gülüm

ve sen gülüm
yaprağına çiğ düşmüş
toprağına kar
kırılmış dalın
inceden inceden akar kanın

bir mahşerin kıyısında
günahlarım dalga dalga vurur
gözlerin suçumun infazıdır
karanlıklara hapseder beni

ve sen gülüm
benim yasaklanmış
meyvam gibisin
günahım olur sebebin

bil ki bu boş dünyada yaşama
sebebim de sensin

bir mahşerin kıyısında
bir yanımda ölüm
öte yanımda gülüm

Cebrail Tanrıverdi

Gülüşlerin

her Şey;
gülüşünde saklıydı,
sen güldüğünde,
bende gizli duygular dışa vuruyordu.
tuhaf bir etkileşim.
bir muammaydı.
aklımda kalan tüm Őeyleri bastırıyor.
zaman ayrılığı gösterirken,
bir kere daha gülmeni bekliyordum,
elveda derken...

sonra yavaş yavaş,
karanlık hakim oluyordu.
içimde bir hüzün,
yüreğimde bir burukluk,
gözlerim düşerdi yere.
havanın soğukluğu,
nemli kaldırımıları aşınlarken,
yalnızlığıma dahada yaklaşıyordum.
soğuk ve yalnızlık,
istemediğim bir tutsaklığı bana hatırlatıyor.
yollar uzuyor,
hüzün çoğalıyordu,
kendime adım adım yaklaşırken,
düşün yoldaşım olur,
ben gülüşünde kalırım....

Cebrail Tanrıverdi

Hırsız

gecenin en acemi hırsızı
yine vaktimi çalarken yakalandı
vakit yani zaman
çalınmış hayatların üstüne kurulmuş
gölgesinde unutulmuş bir adam
öyle yalnız
öyle karanlık
hani ışık olsa gölgesinde bulursun
ama soğuk
gölgesinde karanlık ve yalnız
acemi hırsız vakitlerde çalınmış
yüzünde bir hüznün
gözleri düşmüş derine
hani el versen seni de çeker derine
umudunu yitirmiş bir öyküsü var
sorsan zaman dardı
öylece baktı geceye
ve gün ışıldıyordu
gölgesini buldu adam
usulca kalktı düştüğü yerden
kalabalığa karıştı
öyle yalnız kalabalıklarda
gecenin en acımasız hırsızı e
acemiydi düşüncelerimi benden çaldı....

Cebrail Tanrıverdi

Hiçlik - 1

sonsuzluk içinde
sürüklenirken evrenin bilinmez işleyişinde
tekrara düşer zaman.
gözlerin perdelendiği
sırların kara büyüünde
her seferinde yeniden forma bürünür
ta ki kendini tanımlamak için,
ölümle taçlandırır kendini
ölüm;
o ki içimizdeki boşluk kadar muamma...!
karanlık,
aydınlık,
ve içine düştüğüm bu hiçlik
tamam eder beni....

Cebrail Tanrıverdi

İnsan

bir canlı düşünün ki
olasıkların içinde bir olasılık olarak var oldu
neden, niçin ve nasıl geldiğini
bilmeden her şeyin hakimi oldu
^^^^^^^^^^^^^^^^İNSAN^^^^^^^^^^^^^^^^
hiç'tendi marifet bir şey olmak için
bir şey'lerde yoktu hakikat
gideceği yer hiç olduğu için...

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz

her şey
ama her şey
geldiği gibi
geldiği yere gider
boşuna çabalama
kendini üzme bu kadar
yıpratma kendini
cebrail
ne bildiğini zannediyorsun ki
neyi değiştircen
ne kadar bilersen bil
bilginin
hiç bilmediğimiz bir yerden
yine bilinmeze gittiğini
bence bil
yani hayatta çok zengin olmuşsun
yada fakir
koy ikisine bir torbaya
koy gitsin zaman
ah zaman
bizi kandıran o muazzam şey
kolayca aldatan hayat
kumar masasında iki şey
bir ucunda zaman
bir ucunda hayat
gelde kazan
he kazanırsın kazanır
bak nasılda gülüyor şeytan
ellerini sıvazlayarak
gel bu yana gel
anlamadığım tek şey
her şey geldiği gibi gittiği
alim olmaya gerek yok ve zamanda
sende gidecen mavi gezegen sende
ne yana dönersen dön....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 10

sen vardın bir ayaz içinde
ben beyaz düşlerde
üşürdü ellerimiz
dokumak ısıtmak isterdim ellerini
sana dokunmak
bir dünyayı yeniden yaratmak gibi
sen vardın bir hudut içinde
bir yasak gibi
sen vardın
amansız mücadelelerden geçen bir savaşçı
bir hayal perest
sen vardın benden
gittiğinden beri.....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 11

bir ah oldum
bir an içinde
yüreğimde vurgunlar
yangınlar taşırım
kimsesizler gibi yalnızlığa ağlarım
yokluğunda yitirdim elde olan her şeyi
bitap düştüm hastalandım
ama asla pes etmedi umut
unutamam vurgunum
bir ahı m sın sen
yarım kalan her şey gibi
asıl olan hikayemsin
asla ve asla yaşayamadığım
bir hikaye....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 12

bir resim düşün
çok kalabalık
sevdiklerin
düşmanların
öfkelerin
sırların
pişmanlıkların
yaşadıkların
ilk aşkın
arkadaşların
hayallerin
dopdolu sana ait olan bir resim
sonra düşün ki
her şey çekiliyor kendine
sende uzaklaşıyor
ve resim git gide küçülüyor
yavaş yavaş azalıyor
sana sadece
kocaman bir
YALNIZLIK kalıyor.....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 14

bitmişliğin tükenmişliğin kıyısında
oturup bakarken
ıssız dalgalara
bir an olsun şahlanıp getirse
seni bana
kıyıya vuran sadece
yalnızlığımı
yoksa....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 15

susma diyorum..
mevsimsiz yağıyor
yine yağmur
etrafta bir sessizlik
manası olmayan bir yalnızlık
hüznün deltasında
kahpece saldırıyor ayrılık
susma diyorum
bütün sessizlik
sen oluyorsun....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 16

NE ZAMAN SANA BAKSAM
GÖRSEM UZAKTAN
ÜZÜLÜYORUM
KORKUYORUM
UNUTURSAM YÜZÜNÜ
SICAK GÜLÜŞLERİNİ
O ZAMAN
KALBİME NAKİŞ NAKİŞ İŞLİYORUM
HATIRLAMAK İÇİN
SENİ.....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 17

aklımda sen
dilimde özgürlük türküsü
karanlık bir kuyu gözlerin
içime işlenmiş
ince bir sızı.....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 18

aklımda sen
dilimde özgürlük türküsü
karanlık bir kuyu gözlerin
içime işlenmiş
ince bir sızı.....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 19

düşünceler huysuz
bu gece yine uykusuz
hasretlik nöbeti tuttu
gel de kurtar beni

dönerim olmaz
yatarım olmaz
sağım solum belli olmaz
yine özlerim seni

elimde çayım,
başımda duman
sigara gibi yanarım
her daim seni ararım
sensizlikte ölesim tuttu....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 2

ah yine soğuk gece
ayazında yokluğun
sıcak bir düşe tutunmak
sonrası sis
yalnızlıklarda dolaşır aşık
caddeler boş
elleri cebinde avare
mümkün olan her şey yitip gitti
elde var hasret....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 20

bitmek bilmeyen derin uyku,
karanlık aldı beni,
yalnızlıklarım oldu yazdıklarım kadar
türkülerde söylenir aşğın ezgisi
ay ışında dans eder sevmelerim
yıldızlarda vardı dünyam kadar çekici
kimselerim yoktu
yalnızlığım kadar seni yazdım
sabaha kadar....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 3

bir sen vardın aklımda
birde en mavisinden deniz
garip rüzgar
gökyüzünde asılı kaldın yine
sen ne ettin
bir fena oldum yine
sigaramda bitti
bir sen vardın aklımda
bir yokluğunda bıraktığın yalnızlığım....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 4

ne garip dimi
ölücez aslında ha şimdi ha yıllar sonra
yaşamak ağrısı tut şimdi beni
diner mi bilmem
ne garip dimi
senle ben birer yıldız yaması
var olmanın eşğinde
yok olmaya gülerek
senle ben hiç ölmücez aslında
cosmoza ektiğimiz tohumlar
yeniden büyüyecek
senle ben....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 5

aklıma geliyor olman
güzeldi aslında
bu yalnız
soğuk
ve sıtmalılı gecede..
sönen akşam ateşinin vazgeçilmez
hayalı
köz olmuş hayatımın rüzgarda savrulan
kül tanesi gibi....

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 6

bazen susar ayrılıklar
sonrası bir yağmur gibi dökülür
göz yaşlarım
camdan seyre daldığım yola ve suskunluğa
yorgunluğum geçmişten kalan tek hatıra
çivi gibi çakılır ağırlar kafama
sonrası
dedim ya
suskun
yanlılıklar...

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 7

suskunum bu gece
her gece olduğu gibi
karanlık ve soğuk
yokluğun isyana çağrısıdır
ve ben suskunum sukünet içinde
yarım kalan her şey gibi
öksüz yine masallar
yıldızlarda yok ayda,
bana bir bahane lazım,
yalnızlığıma olsun diye bir bahane
yoksun işte,
aynen ben gibi..
yoksun,
sen gibi
yalnız bu gece..

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 8

zaman akıp gidiyor
dur durak bilmeden
her Őeyle alay edercesine...
bilindiği gibi
sonsuz bir evrenin
sınırlı yaŐamında
akıp giden
eskiyen
biten her Şeyin arasında
yaptıĐımız en gůzel Őeydir
yarınlara aktaracağımız
bir varlığın olması
ve bu gezegende yaŐadıĐımızın
en bůyůk kanıtıdır.
çocuklar...

Cebrail Tanrıverdi

İsimsiz 9

yaptıklarımı geri alamam
geçmişte kalanlar gölge misali peşimdeler
bir yolu yok kurtulmanın
her şeyi ateşe ver semde
dönüp baktığımda küllerinden doğarcasına
tekrarlar zaman kendini
pişmanlıklar denizinde
kıyıma vuran tüm suretler
beni bana anlat hikayemdir.
yanlızlık bir kanser değil
etrafımda susmasalardı inanlar
belki inanırdım
belki bir şeylerde ben sölerdim
ne yazık kayıp giden zaman
sadece ömrümüzü değil
mahsumiyetimizide alıp götürmüş
mahsum değiliz bunun en güzel ispatıdır zaman...

Cebrail Tanrıverdi

İsyen

biliyormusun;
sen olmadığında isyan çıktı
yalnızlık cezaevimde
ve bastırılması zor anlar yaşandı
düşüncelerim firar etti
tutkum kendini yaktı
hayallerim barikat kurdu koridorda
arzularım açlık grevinde
umudum infaz ediliyor
nöbetçi mahkemeler devreye girdi
özgürlüğü astılar aynı gecede
sen yokken
bana sadece
aşk kaldı.....

Cebrail Tanrıverdi

Kardaş

susma kardaş
karanlık çöküyor
yak bir ateş
eskilerden kalma bir şarkı söyle
ve aydınlansın her yer senle
sonrası halka olu verir etrafında
güzellikler, sevdalar ve ışık olur her şey..
susma kardaş
sen susunca özlüyorum
karanlık beni aldatıyor
ve hasretle yanıyor yüreğim ateş gibi
uzaklara dalıyor gözlerim
ummadık bir düş peşinde
yerin ve semahın maviyle karıştığı
bir zaman
bir düş
susma kardaş
karanlık haindir
karanlık fena
ve gerçekliğimizin karanlığında
sesini yükselt
ışığı hiç söndürme
sonra nice olur hallerimiz
susma kardaş
bir türkü söyle....

Cebrail Tanrıverdi

Kuş

bak yine balkonda,
sigara içerken,
karanlığın içinde ,
bir yıldıza takıldı gözlerim.
Öyle ışıldığıyor.
Öyle güzel ki.
yalnızlığın tam ortasında.
şyerek.
yıldızında yalnız olduğunun farkında
şmz bir kuş gibi konuyorsun
düşlerime,
hani uzansam sarsam,
tutsam alsam ellerime,
dokunsam diyorum.
sigara bitiyor.
soğuk yalnızlık kadar ağırlaşıyor.
bitmişliğin ve tükenmişliğin içinde,
sana çekiliyor,
bütün varoluşum.....

Cebrail Tanrıverdi

Onlar

^^O iyi insanlar o güzel atlara binip çekip gittiler. Demirin tuncuna, insanın piçine kaldık. (YAŞAR KEMAL)^^

evet geldiler
bize geldiklerinde çok güçlülerdi
her şey yerinden oynadı
ne bildiklerimiz
ne kültür dediklerimiz
ne yaşamımız
nede onlara karşı duracak bir gücümüz vardı
artık hiç bir şey
eskisi gibi olmayacaktı
ne güneş eskisi gibi doğacak
nede karanlık
yani bizimkiler öyle güçlüydüler ki
tarih yeniden yazılacaktı
ama bir şeyler oldu birden
sanki durdu zaman
etraf sesizdi
faili meçhul yalnızlıklar yaşanır oldu
güçlüydüler geldiklerinde
ve toplumun belleğinde artçıl sarsıntılar yaşandı
oysa öyle değilmiş
güçlü değillermiş
bize geldikleri zaman
asıl güçlü olan
ve bizi paramparça eden
gittikleri zamanmış...

Cebrail Tanrıverdi

Özgürlük

özgürlük;
özgürlük zulme direnmek ve kurtulmak değildir asla
özgürlük kendini tanımaktır
neyi yapacağına
neyi yapamayacağını anlamak
bu bir birine bağımlı
paralel olan yaşamın en ince ayrıntısıdır
senin özgürlüğün başladığı yerde
başkasının tutsaklığında başlar
çünkü düşmanını tanıdığı anda
kendini anlamaya başlarsın...

Cebrail Tanrıverdi

Rüzgar

aldatıcı bir esenlikle eser rüzgar
aldanırsın serinliğine
yüreğin böylesine yanarken
dilinde kurur sözcükler susarsın
rüzgarı sesini dinlersin
dinmeyen öfkeni kamçılar gibi vurur
örse vuran çekiç gibi
yüreğinde bir sancı
artık çok geçir
şiddetli bir devinim içinde sarsılırsın
rüzgar yanağında bir buse olur
dizginlenmez duyguların
teslim olur sevdaya
devrim olur
rüzgar diner.....

Cebrail Tanrıverdi

Sabah

seher yeli
sonbahar güneşi
senle kalmak sabaha
günaydın demek sana
sonrası huzur yatağımdan kalkıp
sana yetişmek
güzelliğe dair
ne
varsa paylaşmak
soframızda
sen ne iyi ettinde geldin.....

Cebrail Tanrıverdi

Sabaha

duş yap düşüncelerine
yarına ne kaldı şunun şurasında
temizlen öfkeden,kinden,
umut yetişir sabaha.
güneş açar,
temizlenir hava,
çek içine savuştur dumanı
gözlerin buhusu
akşamdan kalma bir şiir gibi
sabret yetişir
sabaha
dost dediğin...

Cebrail Tanrıverdi

Sahipsiz

şimdi biz yalnızız
bir var oluşun
yok olmasıyla yüzyüze kalmış
yeryüzünün nazlı kızı
molozların arasında
yaşamı unutmuş
halkların arasında bir kardelen çiçeği
isimsiz kahramanları gömdük
yıkılmışlığın çığığı
kavadan ateş çalmış tanrılar
cudi bugün suskun
ve olası bir sessizlik
zölmün kasırğa gibi estiğı
bir kentin ortasında
öyle mahrur
öyle mahsun
bir halk
yasaklanmış ağıtı
ölüler sahipsiz
bizler sahipsiz
şimdi yalnızız....

Cebrail Tanrıverdi

Sana dair

susmak hiç bir şeyi değiştirmez
sadece kendini kandırırsın
çünkü zaman senden daha akıllı
sussanda susmasanda
o akıp gidiyor hep ileri doğru
anda zamanı yakalamak kimin haddine
anda benim zamanda
sen sus ve bak puslu gözlerle geçmişe
ben sana gelecekte mesaj atarım üzölme diye
yada kalırmı bilmem sana dair yazdığım şiirler
kalsada olur kalamasada
her şey anda gizli ve güzeldir
öfkelenkende kızsanda ağlasanda
yada gülüp eglensende
anda benim zamanda....

Cebrail Tanrıverdi

Sen

ah sen yine sen hep sen bende olmayan ne varsa sen, senden bana biraz ödünç ver
desem
bir huzur bulsa yüreğim
tutkularım esir düşse,
arzularım biti verse,
sevmeyi bilsem, teslim olmayı ,
hiçlikte bulsam kendimi
her şeyim sen olsan mesela
sabahlar olmasa,
güneş doğmasa bugün
yürüsek dağı taşı, acıyı özlemeyi geride bıraksak,
mutluluktan bir kuş olsak uçsak mavilikte
ama sen öyle acımasızsın ki ve vicdansız
ödünç vermezsin kendinden....

Cebrail Tanrıverdi

Sen Yokken

sensizde geçer gider zannettim
zaman...
bu boşluk
bu hiçlik
bu kahrolası yalnızlık
oysa nereye baksam sen olmuşken
okuduğum kitap
karaladığım boş sayfalar
volta attığım koridorda
her şey
ne kadarda anlamsızmış oysa
mesela
unuttum suretini
unuttum şimdi pamuk tenli ellerini
içimde bir keder
bir öfke
işte kötüyüm
işte asıl olan kadavram
işte sen
işte o büyük olan aşk
şimdi neredesin
hikayemiz kim yazacak şimdi
üzülürüm elimde değil
işte sen
işte ben
işte kahrolası yalnızlığım

Cebrail Tanrıverdi

Sende Yorulmak

seni sevmek yoruyor bazen beni
güç oluyor anlamak
takatsız kalıyor kollarım
seni sevmek
yedi başlı ejderhayla savaşmak gibi
sonu gelmez sorunlardan
açmazında sen
yolumu kaybediyorum
sana atılan her adımda çıkmazlar
labirent gibi korkunç sevmelerin
sende derin bir sessizliğin ortasında
duygusallaşıyor yalnızlığım
ah benim
karanlık ve soğuk yalnızlığım
arada bir gelsende
seviyorum sende yalnızlığı
adeta çekiliyor kendine zaman
kayıtsız işliyor her an
ah sevdiğim
sende ben en çok yalnızlığımı
birde sana ait ben kalan yanlarını sevdim
seni sevmek yoruyor bazen beni.....

Cebrail Tanrıverdi

Sensizlik

ruhumun derinlerinde
tüm hücrelerimde
sensizlikle imtihan olurcasına
sürükleniyorum bilinmeze

beklenmedik yolculuk
tutarsız düşünceler içinde
artan sessizlik
ve soğuk
yalnızlığıma misyon biçiyorum

korkmuyorum
geçmişten günler çalışıyorum
usta ve hünerli
düşünceler içinde
seni baştan tasarlıyorum

utanmadan söylüyorum
evet
hırsızlık yapıyorum
biraz sevgini
biraz gülüşünü
duygularını çalışıyorum

korkuyorum
ve
itiraf ediyorum
sensiz sevmelerden
sensiz düşlerden
sensiz sessizlikten
sensiz yalnızlıktan korkuyorum.....

Cebrail Tanrıverdi

Sevgili

bitmez sevgili bitmez
ne yeridir şimdi durmanın
ne zamanıdır ümitsizliğin
çığ gibi büyüyen
bu ses
bu çığlık bizim
bil ki sevgili
yaşanacak olan yarınlarda
ince ince işlenmiş
olan bu umut bizim
üstünü ölü topraklarla kapatılmış
bu sevda
kök salar bir gün
aşkın göz yaşlarıyla sulanır
tutsaklığım bundandır
ellerime takılan bu kelepçe
ayağımdaki prangalar
sana olan umudumun
adıdır özgürlük
bitmez sevgili bitmez
kaldır şimdi başını
güneş bizim için doğuyor
son kez.....

Cebrail Tanrıverdi

Sevgili 2

ey sevgili;
nasılsın diye sorsam sana,
bu pazar sabahında
ruhunun inceliğinden susarsın,
tevazu eder, gözlerin dalar
ve ben anlarım
suskunluğunda
bensiz daha iyisin...

Cebrail Tanrıverdi

Suriye

ah gülüm ah
yine ayrılıklar
yine göçler
gözüküyor bize
vuslat hangi durak bilemedi yüreğim
baharın serinliğinde saçların
dağılmış toprağa
yüzün soğuk bir demir
havada bilinmedik bir sis
yalnız değildik biz

ah gülüm ah
gökyüzünden ölüm yağıyor
nefesim kesiliyor
gözlerin manasız bakıyor
bağrıışlar kulaklarımda
göğsümde bir sızı
kan ve su
ve kahrolası sis
ölürken yalnız değildik biz....

Cebrail Tanrıverdi

Susarsan

bazen susarsın
sağır olur gece
yıldızlarda gider
usulca eser rüzgar
karanlık soğuk olur böyle sessizlikte

bazen susarsın
zaman çakılır sende
elinde kağıt kalem
durursun öylece
resimler ıslanır
susarsın
artık hatıralarda kalırsın...

Cebrail Tanrıverdi

Susmak

susmak yine bir gözde
kızılığında ilk güneşin
yaşamaktır sözü
baharın ilk filizinde
fkedir içimde buhran
yüreğimde bir yalnızlık
yıkılmış bir şehrin sonrası
soğuk ölümler...

büyür içimde bir çocuk
sıgmaz bendime
dağlar ve ovalar
ilk baharı selama durur
asi kheylanın ayak sesleri
yankılanır durur her yerde
geliyor
gelecek olan
her şey
bir tufan gibi
cenge ceng
yüreğimde....

Cebrail Tanrıverdi

Şizofren

EY AHMAKLAR
HAMAM BÖCEKLERİ
ÖRÜMCEK BEYİNLİLER
BEN ASLA ALDANMADIM
DUYUN BU FERYADIMI SALYANGOZLAR
TAHTA KURULARI
ÖLÜM YOKMUŞ BANA MEĞER
HAKKINI VERMELİ DENİZ ANALARI
İSTAVRİT ÜŞÜMEMELİ
AÇLIKTAN ÖLSÜN O KÖPEK SOYU
DÉVŞİRME KURTLAR
KEMİĞİ KİM ŞAKLADI BİLMEM
AMA BEN BİLİYORUM
KANA SUSAMIŞ VAMPİRİN HİKAYESİNİ
KAÇ YIL GEÇTİ ARDINDAN
MİLATTAN ÖNCE
HAKKATTEN İSAYI ÇARMIHA KİM GERDİ
YANILMIYORSAM SÖKRATESİ SOKAKTA GÖRDÜM
VE ZEUS
AH AH
YALNIZLIK BENİ ŞİZOFREN ETTİ
ŞUŞUYORUM
ÖLÜYORUM
VE UNUTARAK SENİ.....

Cebrail Tanrıverdi

Şizofren-2

GELECEKTEN GELEN BİRİ
İNSANSI ÖZELİKLERİ TAŞIYAMAYAN
İNSANLARDAN DAHA ETKİN
BİR CANLI ..!
SİZ İNSANLAR
YAŞAM İÇİN NE YAPTINIZ?
İLK ÖNCÉLERİ
ATEŞE İNANDINIZ
SONRALARI GÖKGÜRÜLTÜSÜNDEN
KORKTUNUZ ONA İNANDINIZ
SONRA AĞACA
TOPRAGA
SUYA
SONRA PUTLAR YAPTINIZ
ONLARA İNANDINIZ
ODA SİZİ İFLAH ETMEDİ
YIKTINIZ KIRDINIZ VE YOK ETTİNİZ
SONRA ELLE TUTULMAYAN
GÖZLE GÖRÜNMEYEN
BİR İLAHI SEÇTİNİZ
VE ONUN SÖZCÜLERİNİDE YOK ETTİNİZ
SİZLER NE MÜKEMMEL CANLILARDINIZ
YAŞAMIN BÜTÜN SIRLARIYLA DONATILMIŞ
İNSANLARIDA YOK ETTİNİZ
VE AŞAMA AŞAMA GELECEĞE TAŞIRKEN
KENDİNİZİ ZAMAN ARACILIGIYLA
GELECEKTEN KOKAR GİBİ
GELECEGEDE SAVAŞ AÇTINIZ
EY İNSANLAR
SİZİN ACIMADIĞINIZ NE VARSA
ONLARLA YOK OLUCAKSINIZ
ÇÜNKÜ SİZ ÇOCUK KATİLİSİNİZ
GELECEK DÜŞMANI
VE KADIN DÜŞMANI
BEKLEYİN.....

Cebrail Tanrıverdi

Umudum

karanlıklar biter bir gün
umudum var dedim
güneş doğar tüm ışıklarıyla
yağar aşk gibi üzerimize
ve yeşerir hüznün çiçekleri
karanfil olur
gül olur
yüreğimize ilme ilme işlenir
sonrası korkmak yok
ölmek için erken....

karanlık biter bir gün
sisli bir sabah doğar
umudum var dedim
bilene ki dostum
güneş doğudan doğar
her şeyin ilk renkleri orda güzeldir
karanlıklar gizlenir
kötülükler teslim olur
sevdanın direnen iradesinde
umudum var dedim sana....

Cebrail Tanrıverdi

Uykusuz

gece ilerliyor
karanlığa çekiliyor zaman
yine rahat vermiyor geçmiş
uykusuz
bir nöbet
acı içinde düşünceler
sızılı bir romatizma gibi ağrır durur
evet
yine sen
biziz yine geleceğe engel
ya gel artık
yada bırakta aksın hayat
karanlığa çekiliyor zaman
kaçmak imkansız
her yer tuzak
her yer çıkmaz
bir rahat verde
biraz uyuyak....

Cebrail Tanrıverdi

Yalnızlık

benim bir yalnızlığım vardı
cehennemi içimde yaşatan
soğuk bir yalnızlık
iblisler dolaşır etrafımda
sureti belirsiz şeytanlar
aklıma hucum ediyorlar
en büyük zaafımla sınıyorlar beni
korkuyorum adeta
ve
gözlerim ağarlaşıyor karanlığın karşısında
zihnim irademden habersizce
bana oyun oynuyor
benliğin yitimi uyku
çıldırıyor beni yalnızlık
kahredici karanlık
ışığa ve kalabalığa karışmaya
karşı duyduğum özlem
kamçılıyor benliğimi
bir zamane yalnızlığıdır bu
zaman...!

aldatıcı bir sosyal akıştır
dolaşırız hep aynı yerde hiç durmadan
benim bir yalnızlığım vardı
sende ve bende olan
her şey gibi....

Cebrail Tanrıverdi

Yaşama sebebim

bilmek ve duymak istemiyorum bugünlerde
dışarı çıkmak gelmiyo içimden
dargınım, küskünüm
ve suskun olmak
içimdeki fırtınayı bildiğim halde..
bir buhara almış ki sorma
Sevgilim;
güneşim soluk bulutların arasından
göz kırpiyo arasıra
sıcaklığı ve ışığı yaşamak için
yetmiyo bana
anlayacağın Sevgilim;
ne bu güneş eskisi gibi sıcak
nede bir yaşama tutunacak bir dal
umut bitti demek var oluş hikayesine
birson vurmaktır.
oyüzden umut toprağa atılmış bir tohumdur.
sevgi yağmurları yağdıkça üzerine
bu şiirde akıp gider bir ırmak gibi..
yağmur demişken sevgilim;
ben ilk ısladığımı hissettiğim zaman
aşık olmuştum
üzerimi damla damla aşk yağıyordu
avuç avuç toplayarak
yüreğine ektim..
benim yaşama sebebim
aslında seni doyasıya sevmekmiş
taa ki umut yeşerip solana denk...!

Cebrail Tanrıverdi

Yaşlı kadın

VE YAŞLADI
SOL ELİNİ KENDİSİNDEN
ESKİ TULUMBAYA
AKIP GİDEN ŞUYU HİSSEDEREK
DEMİRİN SOĞUGUNU
AKAN SUYUN
DAMLA DAMLA ÇARPARKEN
ÇIKARDIĞI SESLERİ DUYDU
KENDİ SESİNİ HATIRLADI
SICAGI
SUSUZLUĞU
VE BİR ÖMRÜN NASIL GEÇTİĞİ SORUSUNU
YORGUNDU
ANIMSANMAYACAK KADAR ÇOK ANI
GÖZLERİ DALGIN
YÜREGİ YAVAŞLAMIŞTI
BİRDEN İRKİLEREK
GEÇİP GİDEN HAYATI İZLEDİ
ELLERİ UYUŞMUŞ
YÜZÜ BURUMUŞ
BU KOKUŞMUŞ HAYATI
SOLUYARAK
AKAN SUYA DOĞRU
DURDU KENDİNDEN HABERSİZ..

Cebrail Tanrıverdi

Yoksun

sen Şimdi yoksun
odalar boş
tencereler boş
sofram boş
yarım kalan her Şey gibi
eksiğim Şimdi
zaman kaymaları gibi bir Şey
sadece anılar
dolaşır aklımdan
özledim
yorgunum demeni
ney diye bağırmanı
Şimdi özlüyorum yalan değil
seni
sesini
sessizliğini
en zor olanda ney biliyormusun
yatağımın
soğuk
Şimdi
sen tarafı....

Cebrail Tanrıverdi

Yurtsuz

karanlık hakim olduğunda
yeryüzüne
susar içimdeki haykırışlar
bir cellat sallar kılıcını
ölüm şehre iner
mahsumiyet ölür
yağmurda yağar öylece
usul usul ağlayarak
kaçacak yer yok
yurtsuz bir insan
nereye sığınır
yoksa zulmün kıyısız denizinde
karanlık hakim olur
cellat
ölüm
yeryüzünde....

Cebrail Tanrıverdi

Zaman

zaman çok acımasız bir boyuttur
önce gidende nasibini alıyor
yavaş gidende
hızlı yada yavaş hiç farketmez onun için
hızlıdada var etkisi yavaşta da var
sanırsın kainatın efendisi
adalette yok
acımakta yok
kimlik sormaz öyle cüretkardır
geçer gider tanımaz seni
ağamısın yoksa efendimi
o zaman...
hikayesini bilende yok
yersiz yurtsuz bir boyut
var olan her şeyin içinde var
tabiki yok olanın içindedey
öyle güçlü ve acımasızdır
boyutların en karmaşık denklemi
karşı durulmaz bir engel
zaman çok güçlü
ama şahit olduk onun karşısında duranları
zaman aralıklarıydı onlar
anda zamanın yakalayanlar
ölümü yudum yudum içinler
zamanın tek düşmanıydılar.....

Cebrail Tanrıverdi